Dosarul nr.2c-823/2026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 iunie 2026 mun. Chişinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Mazur Nadejda examinând în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială "Strategrup" S.R.L. către Societatea cu Răspundere Limitată "Vaciano Grup" privind încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

La 15 aprilie 2026, Societatea Comercială "Strategrup" S.R.L. a înaintat o cerere de chemare în judecată (repartizată spre examinare judecătorului Judecătoriei Chișinău sediul Centru - Mazur Nadejda la data de 21 aprilie 2026, în mod aleatoriu conform art.6/1 alin.(1) al Legii nr. 514 din 06.07.1995 privind organizarea judecătorească) către Societatea cu Răspundere Limitată "Vaciano Grup" privind încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în calitate de executor, la solicitarea S.C. „Vaciano Grup” S.R.L., în calitate de beneficiar, a efectuat lucrări de reparație la autocamionul-cisternă de model URAL, anul producerii 1982, cu numărul de înmatriculare de stat CCJ 159. Iar în scopul confirmării raportului juridic dintre părți și a executării lucrărilor de reparație, la data de 17 februarie 2026 a fost întocmit Actul de primire a lucrărilor efectuate nr. 1, semnat de reprezentanții ambelor societăți. Tot la data de 17 februarie 2026, S.C. „Strategrup” S.R.L. a emis factura fiscală nr. EBF000523551, semnată din partea reclamantei de contabilul Oxana Popova, iar din partea pârâtei de contabilul Sergiu Psenescu.

Subliniază că, potrivit actului de primire a lucrărilor efectuate, valoarea totală a lucrărilor de reparație efectuate la autocamionul-cisternă de model URAL, anul producerii 1982, cu numărul de înmatriculare de stat CCJ 159, a constituit 190 119 lei.

Reclamanta a menționat că, din valoarea totală a lucrărilor efectuate, S.C. „Vaciano Grup” S.R.L. a achitat suma de 100 000 lei, fapt confirmat prin extrasul din cont, rămânând neachitată suma de 90 119 lei.

Întrucât S.C. „Vaciano Grup” S.R.L. a întârziat achitarea diferenței de plată, la data de 2 martie 2026, între S.C. „Strategrup” S.R.L., în calitate de executor, și S.C. „Vaciano Grup” S.R.L., în calitate de beneficiar, a fost încheiat un Acord de înțelegere.

Potrivit pct. 1 din Acordul de înțelegere, părțile au recunoscut și acceptat faptul că S.C. „Strategrup” S.R.L. a efectuat, la comanda S.C. „Vaciano Grup” S.R.L., lucrările de reparație a autocamionului-cisternă de model URAL, anul producerii

1982, cu numărul de înmatriculare de stat CCJ 159, care aparține cu drept de proprietate lui Vacariuc Oleg.

Totodată, părțile au confirmat că lucrările de reparație efectuate sunt enumerate în Actul de primire a lucrărilor efectuate nr. 1 din 17 februarie 2026, iar valoarea totală a acestora constituie 190 119 lei. De asemenea, părțile au consemnat că, la data semnării Acordului de înțelegere, S.C. „Vaciano Grup" S.R.L. achitase suma de 100 000 lei, datoria restantă constituind 90 119 lei. S.C. „Vaciano Grup" S.R.L. a declarat că nu are pretenții referitoare la volumul sau calitatea lucrărilor de reparație efectuate.

Conform aceluiași acord, deși valoarea integrală a lucrărilor nu fusese achitată, S.C. „Strategrup" S.R.L., în calitate de partener de bună-credință, a eliberat și transmis autocamionul-cisternă către S.C. „Vaciano Grup" S.R.L.

Potrivit pct. 2 din Acordul de înțelegere, S.C. „Vaciano Grup" S.R.L. s-a obligat să achite datoria în mărime de 90 119 lei până la data de 10 martie 2026.

Conform pct. 3 din Acordul de înțelegere, S.C. „Vaciano Grup" S.R.L. a declarat și garantat, sub propria răspundere, că, în cazul neachitării datoriei până la data de 10 martie 2026, va achita o penalitate contractuală în mărime de 1% pentru fiecare zi de întârziere, calculată din suma neachitată în termen.

Reclamanta a susținut că, până la data depunerii cererii de chemare în judecată, S.C. „Vaciano Grup" S.R.L. nu și-a executat obligația de plată, datoria restantă constituind 90 119 lei.

În vederea soluționării amiabile a litigiului, la data de 2 martie 2026, S.C. „Strategrup" S.R.L. a expediat în adresa S.C. „Vaciano Grup" S.R.L. o reclamație, însă aceasta nu a fost soluționată, iar datoria nu a fost achitată.

Reclamanta a solicitat, de asemenea, încasarea penalității contractuale pentru întârzierea executării obligației de plată. Potrivit calculului prezentat în cererea de chemare în judecată, penalitatea constituie 34 245,22 lei, calculată prin aplicarea sumei de 901,19 lei pentru fiecare zi de întârziere, pentru un număr de 38 de zile.

În consecință, valoarea totală a pretențiilor pecuniare formulate împotriva pârâtei constituie 124 364,22 lei, dintre care 90 119 lei cu titlu de datorie restantă și 34 245,22 lei cu titlu de penalitate contractuală.

La 21 mai 2026, S.C. „Vaciano Grup" S.R.L. a depus referință în care a indicat că, recunoaște parțial acțiunea formulată de S.C. „Strategrup" S.R.L., în partea ce ține de datoria de bază în mărime de 90 119 lei, însă nu recunoaște pretenția privind încasarea penalității contractuale în cuantum de 34 245,22 lei.

În susținerea poziției sale, pârâta a invocat faptul că, potrivit Extrasului din Registrul de Stat al persoanelor juridice din 15 aprilie 2026, anexat de reclamantă la cererea de chemare în judecată, în calitate de administrator și reprezentant legal al S.C. „Vaciano Grup" S.R.L. figurează Oleg Vacariuc.

Pârâta a susținut că Acordul de înțelegere din 2 martie 2026, pe care reclamanta își întemeiază pretenția privind penalitatea contractuală, ar fi fost semnat de o altă persoană, al cărei nume și prenume nu este indicat în act, fără ca aceasta să fi fost

împuternicită în modul corespunzător de administratorul S.C. „Vaciano Grup” S.R.L., Oleg Vacariuc, să reprezinte interesele societății și să semneze acte juridice în numele acesteia.

De asemenea, pârâta a invocat faptul că Acordul de înțelegere din 2 martie 2026 nu poartă ștampila S.C. „Vaciano Grup” S.R.L. și nu a fost semnat de administratorul societății. În aceste condiții, pârâta a declarat că nu recunoaște respectivul act juridic și a susținut că acesta nu poate produce consecințe juridice în privința S.C. „Vaciano Grup” S.R.L.

În consecință, pârâta a apreciat că penalitatea calculată în temeiul Acordului de înțelegere nu poate fi luată în considerare și încasată, întrucât, în opinia acesteia, clauza privind penalitatea nu a fost convenită în mod valabil cu S.C. „Vaciano Grup” S.R.L.

Suplimentar, pârâta a susținut că suma penalității pretinse de reclamantă, în cuantum de 34 245,22 lei, este disproporționat de mare în raport cu cuantumul datoriei și perioada pretinsei întârzieri la executarea obligației. Totodată, aceasta a menționat că suma penalității nu este proporțională cu dobânda de întârziere calculată în temeiul art. 942 alin. (2) din Codul civil.

În acest context, pârâta a invocat prevederile art. 953 alin. (1) din Codul civil, potrivit cărora, în cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanța de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalității disproporționat de mari.

Totodată, pârâta a prezentat copia dispoziției de plată din 20 mai 2026, prin care, potrivit susținerilor acesteia, a fost transferată în contul de decontare al reclamantei S.C. „Strategrup” S.R.L. suma de 90 119 lei, reprezentând datoria de bază.

Pârâta a mai menționat că neachitarea la termen a datoriei în mărime de 90 119 lei a fost determinată de circumstanțele economice excepționale în care s-a aflat S.C. „Vaciano Grup” S.R.L., situație care ar fi generat dificultăți temporare în executarea obligațiilor sale.

Prin urmare, S.C. „Vaciano Grup” S.R.L. a solicitat respingerea pretenției reclamantei privind încasarea penalității contractuale în cuantum de 34 245,22 lei, iar în partea datoriei de bază a indicat că aceasta a fost achitată la data de 20 mai 2026.

Conform art. 276^3 alin. (3) CPC, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

Aprecierea instanței

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, judecătorul consideră

necesar de a admite acţiunea înaintată de Societatea Comercială "Strategrup" S.R.L., în procedura falimentului, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Instanța reține că, potrivit art. 9 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Conform art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate cu art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Raportând prevederile legale menționate la circumstanțele constatate în prezenta cauză, instanța reține că între S.C. „Strategrup” S.R.L., în calitate de executor, și S.C. „Vaciano Grup” S.R.L., în calitate de beneficiar, s-a instituit un raport juridic obligațional în temeiul căruia reclamanta a efectuat lucrări de reparație la autocamionul-cisternă de model URAL, anul producerii 1982, cu numărul de înmatriculare de stat CCJ 159, iar pârâta s-a obligat să achite contravaloarea lucrărilor efectuate.

Faptul prestării lucrărilor, precum și valoarea acestora nu sunt contestate de pârâtă. Aceste circumstanțe rezultă din Actul de primire a lucrărilor efectuate nr. 1 din 17 februarie 2026 și din factura fiscală nr. EBF000523551 din aceeași dată, înscrisuri semnate de reprezentanții părților(f.d.11-12).

Mai mult, prin referința depusă la materialele cauzei, pârâta a recunoscut în mod expres existența datoriei principale în cuantum de 90 119 lei, ceea ce confirmă atât existența raportului obligațional dintre părți, cât și cuantumul creanței restante.

Instanța reține că, potrivit art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă, faptele pe care una dintre părți le recunoaște în ședința de judecată sau în cadrul unui act procedural nu necesită a fi probate de cealaltă parte, dacă instanța nu are dubii privind veridicitatea recunoașterii și aceasta nu a fost făcută în scopul tăinuirii circumstanțelor reale ale cauzei.

În consecință, instanța constată că existența și cuantumul datoriei principale de 90 119 lei sunt confirmate atât prin înscrisurile administrate, cât și prin recunoașterea expresă a pârâtei.

Instanța constată că această datorie a fost achitată ulterior sesizării instanței, la data de 20 mai 2026, prin transferarea sumei de 90 119 lei în contul reclamantei, fapt confirmat prin dispoziția de plată prezentată de pârâtă(f.d.36).

Totuși, plata efectuată ulterior introducerii acțiunii nu înlătură faptul că, la momentul sesizării instanței, obligația de plată era scadentă și neachitată, iar reclamanta a fost nevoită să recurgă la apărarea judiciară a dreptului său.

Instanța apreciază că împrejurarea achitării datoriei principale în cursul procesului nu poate fi interpretată în sensul lipsei temeiului acțiunii la momentul introducerii acesteia. Dimpotrivă, efectuarea plății în cursul examinării cauzei confirmă existența obligației și faptul că aceasta nu fusese executată la termen.

Prin urmare, pretenția reclamantei privind încasarea datoriei principale în cuantum de 90 119 lei este întemeiată sub aspectul existenței obligației, însă instanța va ține cont de plata efectuată în cursul procesului la executarea hotărârii.

În ceea ce privește penalitatea contractuală, instanța reține că, potrivit art. 947 alin. (1) din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate.

În speță, dreptul reclamantei de a solicita penalitatea rezultă din Acordul de înțelegere din 2 martie 2026, prin care părțile au consemnat existența datoriei de 90 119 lei și au stabilit termenul de achitare a acesteia până la data de 10 martie 2026 (f.d.14-15).

Conform pct. 3 al Acordului de înțelegere din 02.03.2026, pârâta s-a obligat ca, în cazul neachitării datoriei în termenul stabilit, să achite o penalitate contractuală în mărime de 1% pentru fiecare zi de întârziere, calculată din suma neachitată în termen.

Instanța constată că Acordul de înțelegere a fost prezentat ca înscris probatoriu și conține stipulații concrete referitoare la existența datoriei, termenul de achitare și consecințele neexecutării obligației.

Deși pârâta a contestat în referință faptul că persoana care a semnat acordul, nu ar fi fost împuternicită să reprezinte societatea, instanța nu poate reține această apărare ca fiind suficientă pentru înlăturarea efectelor juridice ale actului.

Or, din materialele cauzei rezultă că raportul juridic dintre părți și obligația de plată a contravalorii lucrărilor au fost recunoscute, iar pârâta nu contestă faptul că lucrările au fost efectuate, volumul acestora sau valoarea lor. Dimpotrivă, pârâta a recunoscut în mod expres datoria principală de 90 119 lei și pe ambele acte este plasată din partea Societatea cu Răspundere Limitată "Vaciano Grup" , aceeași semnătură .

Mai mult, din conținutul Acordului de înțelegere rezultă că acesta nu a instituit o obligație originară privind achitarea contravalorii lucrărilor, ci a consemnat existența unei datorii deja formate și a stabilit un termen concret pentru executarea acesteia, precum și consecințele neexecutării în termen.

Prin urmare, instanța apreciază că Acordul de înțelegere constituie un înscris relevant pentru confirmarea raportului obligațional dintre părți și a voinței pârâtei de a executa obligația de plată într-un termen determinat.

Instanța reține că, în conformitate cu principiul bunei-credințe în materia raporturilor civile, părțile sunt obligate să-și exercite drepturile și să-și execute obligațiile cu bună-credință.

Or, în speță, pârâta a beneficiat de lucrările efectuate de reclamantă și de transmiterea autocamionului-cisternă, fără ca, la termenul convenit, să achite integral contravaloarea acestora.

Faptul că ulterior pârâta a achitat suma de 90 119 lei nu înlătură perioada de întârziere și nici consecințele juridice ale neexecutării obligației la termen.

Instanța constată că, în pct. 2 al Acordului d e înțelegere, termenul de achitare a datoriei a fost stabilit pentru data de 10 martie 2026, iar pârâta a efectuat plata abia la data de 20 mai 2026. Prin urmare, obligația de plată nu a fost executată în termenul asumat, fapt ce atrage aplicarea clauzei penale convenite de părți.

Potrivit calculului prezentat de reclamantă, pentru perioada de întârziere de 38 de zile(calculate după data de 10 martie 2026), penalitatea constituie 34 245,22 lei, calculată după formula: 90 119 lei × 1% : 100 = 901,19 lei pentru fiecare zi de întârziere, iar 901,19 lei × 38 zile = 34 245,22 lei.

Instanța, verificând calculul prezentat, constată că acesta corespunde cotei de 1% aplicate la suma datoriei restante de 90 119 lei pentru perioada de 38 de zile indicată de reclamantă.

Referitor la argumentul pârâtei privind caracterul disproporționat al penalității, instanța reține că, potrivit art. 953 alin. (1) din Codul civil, în cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanța de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalității disproporționat de mari.

Prin urmare, posibilitatea reducerii penalității constituie o prerogativă a instanței, care urmează a fi exercitată în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei, inclusiv comportamentul părților, durata întârzierii, mărimea obligației principale, cuantumul prejudiciului și conduita debitorului.

În speță, pârâta s-a limitat la invocarea caracterului disproporționat al penalității și a dificultăților economice temporare, fără a prezenta probe suficiente care să demonstreze existența unor circumstanțe excepționale de natură să justifice reducerea penalității.

Instanța reține că dificultățile economice ale unei persoane juridice, în lipsa unor circumstanțe obiective și excepționale demonstrate prin probe, nu constituie prin ele

însele un temei suficient pentru exonerarea de răspundere contractuală sau pentru reducerea automată a penalității asumate.

Totodată, instanța ia în considerare faptul că pârâta a beneficiat de lucrările de reparație, nu a achitat integral contravaloarea acestora în termenul stabilit, iar reclamanta a fost lipsită de posibilitatea de a dispune de suma datorată până la efectuarea plății.

Prin urmare, instanța apreciază că nu au fost stabilite circumstanțe excepționale care să justifice reducerea penalității convenite de părți, astfel încât pretenția reclamantei privind încasarea penalității în cuantum de 34 245,22 lei urmează a fi admisă.

În ceea ce privește apărarea pârâtei referitoare la faptul că penalitatea contractuală ar fi disproporționată în raport cu dobânda de întârziere prevăzută de art. 942 din Codul civil, instanța reține că dobânda de întârziere și penalitatea contractuală reprezintă instituții juridice distincte, iar în speță părțile au stabilit în mod expres o clauză penală pentru cazul neexecutării în termen a obligației.

Astfel, simpla comparare a cuantumului penalității cu dobânda legală de întârziere nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a înlătura obligația contractuală de plată a penalității.

În aceste condiții, instanța concluzionează că pretenția reclamantei privind încasarea penalității contractuale în cuantum de 34 245,22 lei este întemeiată și urmează a fi admisă.

În ceea ce privește cererea de încasare a datoriei principale în cuantum de 90 119 lei, instanța reține că, deși suma a fost achitată de pârâtă la data de 20 mai 2026, aceasta a fost datorată și neachitată la momentul introducerii acțiunii.

Instanța constată că plata efectuată ulterior sesizării instanței reprezintă executarea benevolă a obligației litigioase în cursul procesului și nu înlătură caracterul întemeiat al pretenției la momentul sesizării instanței.

În acest sens, faptul achitării datoriei după intentarea procesului urmează a fi avut în vedere la etapa executării hotărârii, pentru a evita o dublă satisfacere a aceleiași creanțe.

Prin urmare, instanța consideră întemeiată cererea reclamantei și în partea datoriei principale în cuantum de 90 119 lei.

Referitor la cheltuielile de judecată, instanța reține că, potrivit principiului reparării cheltuielilor suportate în legătură cu examinarea cauzei, partea în favoarea căreia s-a pronunțat hotărârea este îndreptățită la compensarea cheltuielilor de judecată suportate și probate.

Din materialele cauzei rezultă că reclamanta a suportat cheltuieli aferente achitării taxei de stat în cuantum de 4 282 lei și a taxei de timbru în cuantum de 200 lei, fapt confirmat prin înscrisurile anexate la dosar.

Având în vedere soluția de admitere a acțiunii, aceste cheltuieli, prin prisma art. 94 CPC, urmează a fi încasate de la pârâtă în beneficiul reclamantei.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de S.C. „Strategrup” S.R.L. către S.C. „Vaciano Grup” S.R.L. privind încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată este întemeiată și urmează a fi admisă.

Instanța reține că totalul sumelor solicitate cu titlu de datorie și penalitate constituie 124 364,22 lei, iar cheltuielile de judecată probate constituie 4 482 lei, reprezentând taxa de stat în cuantum de 4 282 lei și taxa de timbru în cuantum de 200 lei.

În partea ce ține de suma datoriei principale de 90 119 lei, instanța va ține cont de faptul că aceasta a fost achitată de pârâtă la data de 20 mai 2026, astfel încât executarea hotărârii nu poate conduce la încasarea repetată a acestei sume.

În baza celor expuse, în conformitate cu art.art.94, 276^2-276^4, art.art.239-240 CPC,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite, cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială "Strategrup" S.R.L. către Societatea cu Răspundere Limitată "Vaciano Grup" privind încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează, de la Societatea cu Răspundere Limitată "Vaciano Grup" (IDNO *****) în beneficiul Societatea Comercială "Strategrup" S.R.L. (IDNO *****) suma datoriei în mărime de 90119 lei, a penalității în sumă de 34245,22 lei și cheltuielile de judecată taxa de stat în sumă de 4282 lei și timbru achitată de 200 lei, în total suma de 98846,22 (nouăzeci și opt mii opt sute patruzeci și șase) lei 22 bani.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător: Mazur Nadejda